

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 08/32366 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Roermond, van 22 september 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 september 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 september 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond (hierna: de rechtbank), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van 22 september 2008 bevolen, en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 september 2008, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat een belangenafweging de maatregel niet langer vordert, ten onrechte de opheffing eerst met ingang van de datum van de uitspraak heeft bevolen en ten onrechte het verzoek om schadevergoeding heeft afgewezen. Daartoe heeft hij betoogd dat de rechtbank heeft vastgesteld dat de staatssecretaris er bij de inbewaringstelling ten onrechte van is uitgegaan dat de vreemdeling ingevolge artikel 67 van de Vreemdelingenwet 2000 ongewenst was verklaard en de rechtbank in aanmerking heeft genomen dat ter zitting door de staatssecretaris te kennen is gegeven dat indien dat was onderkend zulks aanleiding had kunnen zijn voor toepassing van een lichter middel dan bewaring. De rechtbank heeft miskend dat onder die omstandigheden moet worden geconcludeerd dat de bewaring van meet af aan onrechtmatig is geweest, aldus de vreemdeling.

2.2. De rechtbank heeft overwogen dat de staatssecretaris ter zitting te kennen heeft gegeven dat de belangenafweging voor wat betreft een lichter middel in het voordeel van de vreemdeling zou hebben kunnen uitvallen indien zou komen vast te staan dat er geen sprake was van een echte ongewenstverklaring, maar een zogeheten "kleine" ongewenstverklaring, die over het algemeen berust op een signalering in verband met eerdere asielaanvragen binnen het Schengengebied. Na schorsing van het onderzoek ter zitting heeft de staatssecretaris bij brief van 18 september 2008 aan de rechtbank bericht dat in dit geval sprake is van een "kleine" ongewenstverklaring.

2.3. Het vorenstaande heeft de rechtbank aanleiding gegeven voor het oordeel dat een belangenafweging de oplegging van de maatregel niet langer vordert en thans volstaan kan worden met een lichter middel dan inbewaringstelling. Bij dat oordeel heeft zij betrokken dat, voor zover hier van belang, van een ongewenstverklaring op grond van criminele antecedenten geen sprake is, zodat slechts de gronden resteren zoals die bij de meeste asielzoekers van toepassing zijn, dat de vreemdeling bij de eerste gelegenheid in Nederland kenbaar heeft gemaakt asiel te willen aanvragen en dat de gemachtigde van de staatssecretaris ter zitting heeft doen blijken dat in het geval geen sprake zou zijn van een echte ongewenstverklaring een belangenafweging in het voordeel van de vreemdeling niet in strijd met het recht zou zijn.

2.4. De - in hoger beroep onbestreden - omstandigheden die de rechtbank aan haar oordeel dat de toepassing van de maatregel van bewaring bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is, ten grondslag heeft gelegd, waren reeds aanwezig bij het opleggen ervan. Derhalve heeft zij niet kunnen volstaan met het opheffen van de bewaring met ingang van de datum van haar uitspraak, maar had zij moeten concluderen dat de toepassing van de maatregel van aanvang af in redelijkheid niet gerechtvaardigd is geweest.

De grief slaagt.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, gelet op het vorenoverwogene, het inleidende beroep gegrond verklaren en aan de vreemdeling met toepassing van artikel 106, eerste lid, van de Vw 2000, na te vermelden vergoeding toekennen over de periode van 5 september 2008 tot 22 september 2008, de dag waarop de inbewaringstelling van de vreemdeling is opgeheven.

2.6. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, van 22 september 2008 in zaak nr. 08/32366;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. veroordeelt de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) om aan de vreemdeling te betalen een schadevergoeding van € 1460,00 (zegge: veertienhonderd zestig euro);
- V. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.127,00 (zegge: elfhonderd zeventwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 192323091) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

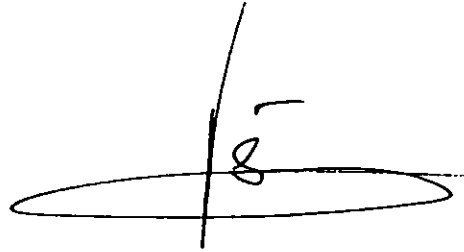
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 november 2008

345.

Verzonden: 12 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping horizontal stroke with a vertical line crossing it near the center. The vertical line has a small hook at the top and a small loop at the bottom.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

8

Model M110-A Maatregel van bewaringV-nummer :
IND-nummer :

0209.05.1436

Piketadvocaat : G.J.C. Van Buuren Tel: 0495-532555

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens Hulpofficier van Justitie, gelet op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3 Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
 Voorna(a)m(en) :
 Geboortedatum :
 Geslacht : Mannelijk
 Geboorteplaats :
 Geboorteland : Sri Lanka
 Nationaliteit : Srilankaanse

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
 artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;
 aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000
 aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door*:

- het belang van de nationale veiligheid, omdat
 het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:
- verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
 - veroordeeld is terzake misdrijf
 - ongewaast verklaard is
 - niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit
 - zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
 - zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
 - gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
 - zich bedient van een of meerdere aliassen
 - geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
 - eerder niet rechmatig in Nederland verbleven heeft
 - niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen
 - overige reden(en):
- wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

De maatregel is opgelegd :

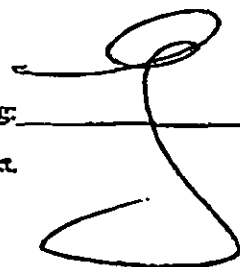
Plaats: Venlo

Datum: 5-9-2008 Tijd: 11:45 uur

De Minister van Justitie,
 namens de Minister,
 de hulpofficier van justitie,

J. Heus,
 adjudant onderofficier der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening:

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 5126736. Hierbij dient - bij voorkeur - gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

* Slechts invullen bij inbewaaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, eerste en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE Zittinghoudende te Roermond

Sector bestuursrecht, enkelvoudige kamer
Vreemdelingenkamer

Procedurenummer: AWB 08 / 32366

**Uitspraak van de rechtbank ingevolge artikel 94 juncto artikel 106 van de
Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)**

inzake

volgens zijn verklaring geboren op _____ en van
Sri Lankaanse nationaliteit, verblijvende in het Detentiecentrum Zeist te Soesterberg,
hierna te noemen: eiser,
gemachtigde mr. I. Vreeken, advocaat te Zutphen,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Op 5 september 2008 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

1.2. Bij beroepsschrift van 8 september 2008 is namens eiser beroep ingesteld. Ingevolge het bepaalde in artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt dit beroep tevens een verzoek tot toekenning van schadevergoeding in.

1.3. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 17 september 2008, alwaar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde voornoemd. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. J.C.O. Stiphout. Als tolk in de Tamil taal was aanwezig de heer R. Kanagasabapathy.

1.4. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting met toepassing van artikel 8:64 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) geschorst teneinde verweerder in de gelegenheid te stellen nadere informatie te verstrekken.

1.5. Verweerder heeft bij faxbericht van 18 september 2008 de gevraagde informatie verstrekt. Eisers gemachtigde heeft vervolgens op 18 september 2008 een schriftelijke reactie ingezonden.

1.6. Beide partijen hebben toestemming verleend als bedoeld in het vijfde lid van artikel 8:64 van de Awb om uitspraak te doen zonder behandeling van het beroep ter nadere zitting, waarna de rechtbank het onderzoek op 22 september 2008 heeft gesloten en de uitspraakdatum heeft bepaald op heden.

Procedurenummer: A WB 08 / 12366

2

2. Overwegingen

2.1. De rechtbank beoordeelt thans of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van vreemdelingenbewaring in overeenstemming is met deze wet en bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is.

2.2. Namens eiser is – voor zover thans van belang – aangevoerd dat verweerder had diencn te volstaan met een lichter middel dan inbewaringstelling. Hiertoe heeft eiser de aan de maatregel ten grondslag gelegde gronden bestreden, gewezen op de door eiser ingediende asielaanvraag, aangegeven dat eiser bij zijn ouders kan verblijven en tevens een beroep gedaan op hetgeen verweerders gemachtigde ter zitting heeft verwoord voor wat betreft het lichter middel.

2.3. De rechtbank overweegt dat verweerders gemachtigde ter zitting te kennen heeft gegeven dat de belangenafweging voor wat betreft een lichter middel mogelijk in het voordeel van eiser zou hebben kunnen uitvallen, indien zou komen vast te staan dat er geen sprake is van een echte ongewenstverklaring, maar een zogenaamde "kleine ongewenstverklaring", die over het algemeen louter berust op een signalering in verband met eerdere asielaanvragen binnen het Schengengebied. De behandeling ter zitting is geschorst teneinde verweerder in de gelegenheid te stellen de status van de ongewenstverklaring te onderzoeken. Tevens is door verweerders gemachtigde toegezegd te pellen bij Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V) of het beroep op een lichter middel gehonoreerd zou kunnen worden, zodat eiser, een minderjarige, zijn asielprocedure in een asielzoekerscentrum kan afwachten.

2.4. Bij schrijven van 18 september 2008 heeft verweerders gemachtigde bericht dat plaatsing van eiser in een asielzoekerscentrum, gelet op de kleine slagingskans van eisers asielaanvraag, niet de voorkeur van de regievoerder van de DT&V geniet, zodat wordt afgezien van het opheffen van de maatregel en het opleggen van een lichter middel.

2.4. Uit het vorenstaande kan naar het oordeel van de rechtbank worden afgeleid dat een belangenafweging de oplegging van de maatregel niet langer vordert en thans volstaan kan worden met een lichter middel dan inbewaringstelling. De rechtbank betreft bij dit oordeel dat gebleken is dat van een ongewenstverklaring op grond van criminele antecedenten geen sprake is, zodat slechts de gronden resteren zoals die bij de meeste asielzoekers van toepassing zijn. Eiser is, nu hij reeds vóór de eerste afslag is staande gehouden niet in de gelegenheid geweest om zich te melden bij de autoriteiten om bescherming te vragen, terwijl hij wel onmiddellijk bij staandehouding en vóór de in bewaringstelling kenbaar heeft gemaakt asiel te willen aanvragen. Daarenboven betreft het een minderjarige, wiens ouders in Nederland woonachtig zijn. Tenslotte heeft ook verweerders gemachtigde ter zitting doen blijken dat ingeval er geen sprake zou zijn van een echte ongewenstverklaring, een belangenweging in het voordeel van eiser niet in strijd met het recht zou zijn. Dat blijktens de nader ingezonden informatie het opleggen van een lichter middel niet de voorkeur heeft van een andere dienst van verweerder, te weten DT&V, maakt dit niet anders en maakt met name niet dat het belang van de openbare orde de maatregel van bewaring vordert.

2.5. Op grond van het vorenstaande concludeert de rechtbank reeds tot opheffing van de maatregel onder oplegging van een meldplicht, zodat de rechtbank geen aanleiding ziet nog in te gaan op hetgeen zijdens eiser in het kader van de aan de maatregel ten grondslag

Procedurennummer: AWB 08 / 32366

3

gelegde gronden is aangevoerd.

2.6. Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat thans voortzetting van de bewaring, bij afweging van alle daarbij betrokken belangen, in redelijkheid niet meer gerechtvaardigd is te achten. De bewaring dient derhalve met onmiddellijke ingang te worden opgeheven.

2.7. Vorenstaand oordeel brengt met zich dat een grondslag voor toekenning van schadevergoeding ontbreekt.

2.8. Wel acht de rechtbank termen aanwezig om verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op in totaal EUR 805,= voor kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand welk bedrag is opgebouwd uit:

- * 1 punt voor het indienen van het beroepschrift;
- * 1 punt voor het verschijnen ter zitting;
- * 0,5 punt voor het indienen van de schriftelijke zienswijze van 18 september 2008;
- * waarde per punt EUR 322,=;
- * wegingsfactor 1.

2.9. Aangezien ten behoeve van eiser een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient ingevolge artikel 8:75, tweede lid, van de Awb de betaling van dit bedrag te geschieden aan de griffier van de rechtbank.

2.10. Mitsdien wordt beslist als volgt.

Procedurenummer: AWB 08 / 32366

4

J. Bestlissing

De rechtbank:

verklaart het beroep gegrond;

beveelt de opheffing van de maatregel tot vrijheidsontneming ex artikel 59 van de Vw 2000 van eiser met ingang van 22 september 2008 en bepaalt dat verweerder aan eiser een meldplicht oplegt;

wijst het verzoek om schadevergoeding af;

veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten, vastgesteld op EUR 805,= te vergoeden door de Staat der Nederlanden en te voldoen aan de griffier.

Aldus gedaan door mr. L.M.J.A. barones van Hövell tot Westerflier-Dassen in tegenwoordigheid van mr. I.H. Verzijl als griffier en in afwezigheid van voormelde griffier uitgesproken in het openbaar in aanwezigheid van mr. D.D.R.H. Lechanteur als griffier op 22 september 2008.

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier

Afschrift verzonden:

22 SEP. 2008

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Awb bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

ADVOKATENKANTOOR VREEKEN

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

25 SEP 2008

ZAAKNR. 200807190

AAN: V3

BEHANDELD: DD: PAR:

Mr I. Vreeken
advokaatIJsselkade 27
ZutphenPostbus 153
7200 AD Zutphentel. 0575-543527
fax 0575-543528Aan de Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Tevens per fax: 070-3651380

HOGER BEROEPSCHRIFT

25 september 2008

GEEFT TE KENNEN:

geboren op van Sri Lankaanse nationaliteit,
verblijvende te domicilie kiezende te Zutphen aan de IJsselkade 27 (postbus 153,
7200 AD), ten kantore van advocaat Mr I. Vreeken, die, conform het bepaalde in artikel
70, eerste lid Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), verklaart bepaaldelijk te zijn
gevolmachtigd om te dezer zake hoger beroep in te stellen:

1. Bij uitspraak van 22-9-2008 heeft de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Roermond
appellants beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59
Vreemdelingenwet 2000 (VW 2000) gegrond verklaard doch het verzoek om
schadevergoeding afgewezen (bijlage).

3. Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen deze uitspraak. Dit hoger beroep richt zich
uitsluitend tegen de beslissing van de rechtbank om de opheffing van de bewaring *eerst
met ingang van 22-9-2008* te bevelen, en het verzoek om schadevergoeding af te wijzen.
Appellant voert de volgende grieven aan tegen de uitspraak van de rechtbank.

Grief:

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.4 overwogen dat een
belangenafweging de oplegging van de maatregel *niet langer* vordert, en ten onrechte
heeft de rechtbank vervolgens de opheffing van de bewaring *eerst met ingang van
22-9-2008* bevolen en heeft zij het verzoek om schadevergoeding afgewezen.

Toelichting:

De rechtbank heeft vastgesteld

- dat Staatssecretaris van Justitie (hierna: SvJ) te kennen heeft gegeven dat er geen sprake
is geweest van een echte ongewenstverklaring, doch van een zogenoemde "kleine
ongewenstverklaring". Dit blijkt uit de nader door de SvJ ingezonden informatie.
- dat de SvJ ter zitting heeft verklaard dat in dat geval de belangenafweging voor wat
betreft een lichter middel in appellants voordeel zou hebben kunnen uitvallen en zulks niet
in strijd met het recht zou zijn,
- dat slechts de gronden resteren zoals die bij de meeste asielzoekers van toepassing zijn,
- dat eiser bij de eerste gelegenheid na aankomst in Nederland kenbaar heeft gemaakt
asiel te willen aanvragen; zulks is door de SvJ niet betwist.

ADVOKATENKANTOOR VREEKEN

2

Op grond hiervan is de rechtbank tot het oordeel gekomen dat de belangenafweging is de oplegging van de maatregel niet langer vordert en thans met een lichter middel kan worden volstaan.

Naar appellants opvatting had de rechtbank echter moeten oordelen dat die belangenafweging had moeten worden gemaakt door de SvJ *voorafgaande* aan de inbewaringstelling en dat de SvJ alstoen geen, dan wel een onjuiste, belangenafweging heeft gemaakt gelet op de onjuiste uitleg van de bewaringsgrond dat eiser ongewenst is verklaard en gelet op de overige belangen (afweging).

De rechtbank had derhalve tot de slotsom moeten komen dat de bewaring van meet af, dus vanaf 5 september 2008, aan onrechtmatig is geweest, aangezien van meet af aan met een lichter middel kon worden volstaan. Immers tussen de inbewaringstelling en de opheffing ervan hebben zich geen nieuwe feiten en omstandigheden voorgedaan.

Het vorenstaande brengt eveneens met zich mee dat de rechtbank appellants verzoek om schadevergoeding had dienen in te willigen en wel voor de gehele periode dat hij in bewaring heeft verbleven.

REDENEN WAAROM:

appellant u verzoekt

- a. dit hoger beroep gegrond te verklaren,
- b. de uitspraak van de rechtbank te 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond van 22-9-2008 te vernietigen,
- c. het bij de rechtbank ingestelde beroep gegrond te verklaren, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van 5 september 2008 te bevelen en daarbij het verzoek om schadevergoeding in te willigen voor de gehele periode van appellants detentie.

Voor appellant,

Mr I. Vreeken
gemachtigde